

LOGENYTT: Nationaldagsfirandet.

Ett 30-tal Vasasyskon slöt upp vid nationaldagsfirandet i Borås Stadspark. Vi fick lyssna till musik av Hemvärnets Musikkår, sång av två solister och av sex barnkörer och ett högtidstal av universitetslektor Lars G Strömberg från Högskolan.

Lars G Strömberg kom till Borås 1993 (han är fortfarande göteborgare). Han pekade på hur staden helt förvandlats från en ganska trist gammal industristad till den konst och kulturstad den nu är.

Han gick så över till att ge en tillbakablick på hur nationaldagsfirandet växt fram under de senaste århundradena.

Sverige är ett land som mycket sent verkligen fått en nationaldag. Skansens grundare, Artur Hazelius, började i slutet av 1800-talet att på Skansen fira Gustafsdagen den 6 juni som ett slags nationaldag. Frågan om dag hade varit uppe till debatt flera gånger och bland annat diskuterades 6 november, Gustav Adolfs-dagen, eller 30 november, Karl XII:s dödsdag. Midsommardagen 23 juni fanns också som förslag, men man fastnade till slut för 6 juni. Det finns två historiska händelser som knyter an till detta datum. Gustav Vasa valdes till kung den 6 juni 1523 och vi fick en ny regeringsform 6 juni 1809.

Hazelius ville se flaggor över hela landet, så han lovade alla, som hade en flaggstång på 12 meter eller mer en flagga. Han hade sytt upp 2.000 flaggor, men efterfrågan växte och det kom 16.000 ansökningar. Sedan dess har utdelandet av fanor och flaggor varit en del av nationaldagsfirandet. I Borås var det flera invandrarföreningar som stolta tog emot en svensk fana, bland annat fyra kvinnor från Somaliska Kvinnoförbundet.

År 1915 tog grosshandlare Nils Ljunggren i Stockholm, som då tjänstgjorde i Lantvärnet, upp en diskussion om att fira den svenska flaggan och detta ledde till att 6 juni 1916 för första gången firades som Svenska Flaggans Dag. Det är således ett 100-årsjubileum i år.

Sedan dröjde det till 1983 innan vi formellt fick en nationaldag och först 2005 blev det en röd dag, då annandag pingst samtidigt ströks som helgdag.

Sveriges Nationalsång var från början en hyllningssång till Skandinavismen och skrevs i slutet av 1800-talet. Därför nämns inte Sverige i sången utan vi vill ”leva och dö i Norden”.

Efter avslutningen i Stadsparken med Nationalsången, samlades vi Vasasyskon till en kopp kaffe och gemensam trevnad hos Café Tant Grön. Vår ordf Kristina Dahlberg-Andersson avslutade med att önska oss alla en trevlig sommar.

Hans Holmqvist, logehistoriker